

[Dohrmann]

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk bidrag til hjemsendelse af fremmedarbejdere og deres familier.

(Beslutningsforslag nr. B 44).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Retskrav på erstatning).

(Fremsat 14/11 84).

Korneliusen (S):

Der foreligger nu et forslag om ændring af denne lov. Forud for fremsættelsen er gået et udvalgsarbejde, hvis overvejelser er beskrevet indgående i betænkning nr. 1019.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke justitsministeren for det omfangsrige og gode materiale, som kan danne grundlag for retsudvalgets videre arbejde med lovforslaget.

Lovforslaget rummer ændringer på tre væsentlige områder i forhold til de gældende bestemmelser, nemlig overgang fra et billighedsprincip til et retskrav, fastlæggelse af maksimumsgrænser for erstatninger og endelig ændringer i de processuelle regler.

Vi er generelt positive over for de ændringer, der lægges op til i lovforslaget, og håber, at den brede enighed, der er blevet manifesteret, kan holde til lovforslagets endelige vedtagelse.

Den væsentligste nyskabelse i forslaget indebærer, at der gives voldsofferet et egentligt retskrav på erstatning. Lovtekstens udformning på dette punkt er efter vores opfattelse helt konsekvent og åbner ingen mulighed for fortolkninger af dette nye princip. Vi kan erklære os helt tilfredse med udformningen.

Justitsministerens forslag indebærer også en indførelse af maksimumsgrænser for erstatningerne.

I bemærkningerne til lovforslaget understreges det, at disse maksimumsgrænser skal sikre, dels at erstatningsordningen har karakter af et socialt sikkerhedsnet, dels at merud-

giften for staten i forbindelse med forslagets gennemførelse begrænses.

Vi er enige i det principielle, men specielt med hensyn til beløbsfastsættelsen kan der være grund til at tage en mere tilbundsående drøftelse i retsudvalget. Et sådant arbejde skal efter vores opfattelse føre frem til erstatningsbeløb, der svarer til de erstatningsbeløb, der udbetales med baggrund i anden lovgivning.

Ændringerne i de processuelle regler, som indebærer, at det er domstolene, der fastsætter erstatningernes størrelse, er klart en forbedring af retstilstanden. I den forbindelse mærker vi os, at erstatningsnævnet kun kan foretage omvurderinger i opadgående retning. Det er således justitsministerens opfattelse, at erstatningsnævnet skal bevares, om end med en mere positiv funktion. Der er grundlag for en drøftelse i retsudvalget dels af nødvendigheden af fortsat at have et erstatningsnævn, dels af dets sammensætning, ifald det skal bevares.

Det vil være vores grundsynspunkt, at erstatningssagerne skal have en så hurtig vej gennem retssystemet som overhovedet muligt, og skal erstatningsnævnet fortsat eksistere, burde det måske overvejes at tilføje nævnet et medlem mere, f.eks. til sikring af lægmandsprincippet.

Jeg skal i den forbindelse bede justitsministeren bekræfte, at voldsorfes mulighed for at anke erstatningsbeløbets størrelse stadig er til stede. Man kan ved gennemlæsning af lovteksten få den opfattelse, at erstatningsnævnet kun med justitsministerens tilladelse kan anke erstatningssager efter denne lov.

En nyskabelse i loven er pålægget til politiet om at vejlede skadelidte om retten til at få erstatning efter denne lov. Vi finder denne ordning god og skal samtidig opfordre til, at politiets muligheder for at yde denne service får faste rammer og konkret, letforståeligt materiale som baggrund.

Generelt kan vi altså tilslutte os det principielle sigte med forslaget og ser frem til en hurtig behandling i retsudvalget vedrørende den endelige udformning af loven.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det påstås undertiden, at samfundet tager mere hensyn til de kriminelle end til de uskyldige ofre. Dette er naturligvis ikke rig-